

LÚČANSKÝ OBČASNÍK

Kultúrno-športový časopis obce Lúčky Ročník XI.

December 2011

Milí spoluobčania,

opäť nám rok rýchlo uplynul a my sa chystáme slávnostne zasadiť k vianočnému stolu a privítať Nový rok 2012. Nezdá sa Vám, akoby čas nabral na obrátkach a plynul rýchlejšie ako vlni či predvlni? Stále sa niekam ponáhľame, stále chceme niečo získať, kúpiť a v tejto naháňačke máme opäť málo času na rodinu, deti, na samých seba. Ešte že máme Vianoce, kedy sú všetky obchody zatvorené, kedy sme nútení zostať doma, pri svojich rodinách. Teraz je ten správny čas zastaviť sa, zamyslieť sa, prehodnotiť životné priority. Život je predsa tak nevyspytateľný, predstavte si len Japonsko a tú skazu čo sa tam odohrala. Kto by to bol povedal, že takú vyspelú krajinu položí prírodný živel na koliená? Nedá mi ale, aby som nevyzdvihol obyvateľov tejto krajiny, ich pokoj, racionalitu, slušnosť, ľudskosť.... Hovorím o tých obyčajných ľuďoch, ktorí netušili, kde budú zajtra spať, kde sú ich deti, akej radiácii sú vystavení, či vôbec prežijú... Pri týchto úvahách sa mi zdá, že tá naša dennodenná naháňačka za akciovými tovarmi, za získaním zákaziek je absurdná. Nevieť si celkom predstaviť našu krajinu v takejto situácii a keďže krajina sa skladá z menších častí – obcí, neviem, ako by sme v takejto situácii obstáli my, naša obec. Viem, že i naša krajina je skúšaná celosvetovou krízou, ale napriek tejto skutočnosti sa máme ešte stále dobre, máme našťastie čo jesť, máme kde bývať. Viem, že aj v našej obci sú ľudia, ktorí sú na hranici životného minima, viem, že to nie je ľahká situácia, ale verím že aj túto situáciu zvládneme spoločnými silami.

Ešte stále nie je tak zle, aby nemohlo byť aj horšie. Nie všetci sme v hmotnej núdzi, nie všetci máme existenčné problémy... A napriek tomu si sťažujeme, vylievame si zlosť na svojich najbližších pri neúspechu. Je to ľudské, ale zároveň tak bolestné pre našich partnerov, deti... Natíska sa mi otázka, že koľko času tak cez rok trávime s rodinou. A či vôbec ešte naša rodina túži tráviť s nami čas, keďže ich obťažujeme nervozitou, krikom, nepokojom... Tento nepokoj však nevnašajú do rodín len tí, ktorí pracujú. Mnohokrát sú to aj naši starí, ktorí nechápu naše životné tempo, nevedia pochopiť, že syn či dcéra ktorej dali všetko čo mohli nemá zrazu na nich čas... A naše deti? Tie často vedú vynachádzavo ťažiť z danej situácie. Myslia si, že celý servis ktorí im poskytujeme počas roka je samozrejmosťou. Nič nie je samozrejme. Nič z toho čo máme dnes, nemusíme zajtra mať. Z tohto dôvodu by sme mali asi prehodnotiť svoje postoje a názory. Skúsme mať iný pohľad napríklad na človeka, ktorý do krajnosti skúša našu trpezlivosť. Skúsme aj na ňom nájsť niečo pozitívne, skúsme to brať ako našu osobnú skúšku. Skúsme v každej, aj v tej ťažkej situácii hľadať nejaké dobro, pozitívum. Keď svoje duše naplníme dobrom a pokorou, naše dni budú pokojnejšie, zmysluplnejšie.

Prajem Vám pokojné, milostné plné vianočné sviatky a veľa zdravia, šťastia a pokoja v novom roku

Starosta obce

Betlehem na vlastné oči.

„Hic de Virgine Maria Jesus Christus natus est.“
„Tu sa z Panny Márie narodil Ježiš Kristus“

Práve niektorí z našej obce, ale zároveň aj farnosti sme mali možnosť tento rok na púti vo Svätej zemi osobne vidieť a čítať tento nápis priamo v bazilike „Narodenia Pána“ a aj sa dotknúť striebornej 14 ramennej hviezdy označujúcej miesto Narodenia Ježiša Krista. Samozrejme, že s myšlienkou aj na vás všetkých, ktorí ste boli v tú chvíľu doma pri svojich rodinách a povinnostiach a tak o to hlbšie chceme vás a seba my všetci vďační pútnici aj v tieto Vianočné sviatky uistiť, že Ježiš – Boží Syn sa tam presne narodil, ale o čo krajšie bude aj tohto roku a v tú „Tichú a svätú noc“, keď sa mu dovoľíme Narodiť v našich srdciach.

Áno, s touto vierou sa pozeráme v duchu na Dieťa, ktoré sme mali možnosť vidieť, uctiť si ho a ktoré sa narodilo a bolo vložené do jasiel práve tam – nebolo tam cítiť idylku ako teraz doma na milovanom Liptove a počas týchto Vianoc. Namiesto snehu je púšť, niet vianočných stromčekov, ale nachádza sa tam pravé miesto, kde sa skutočne a neodškriepiteľne „Slovo stalo telom a prebývalo medzi nami“. Preto dúfam, že aj cez osobné dotknutie sa Jezuliatka – dotkneme sa srdcom každého človeka, ktorý je v našej blízkosti – o tom sú tiež tohoročné Vianoce.

Peter Kvasňák – správca farnosti

„ŽIVÝ BETLEHEM VO FARNOSTI LÚČKY!“

Rímskokatolícka cirkev – farnosť Lúčky, filiálka Kalamieny, Obecný úrad Lúčky vás všetkých občanov, farníkov, hosti z blízkeho aj vzdialeného okolia a to nielen z nášho milovaného Liptova, ale celého Slovenska, aj zahraničia – proste ľudí dobrej vôle srdečne pozýva dňa 25.12.2011 (nedeľa) od 14:30 do 17:30 do záhady Svätého Františka (za farskou budovou) na pôsobivé vystúpenie Lúčančeka z Betlehemkou, deti z Materskej školy, deti z hnutia eRko

z Lúčok aj Kalamien, folklórnej skupiny Lúčan, cirkevného spevokolu - a to všetko pri „ŽIVOM BETLEHEME“, kde popri predstaviteľoch Svätej rodiny, pastieroch, troch kráľoch a zbore anjelov nebudú chýbať ani drevená maštal' zo živými zvieratami, kométou...

Aj takýmto nezvyčajným spôsobom chceme osláviť Narodenie Pána Ježiša Krista. Na záver si spoločne zaspievame Vianočnú hymnu „Tichá noc...“

Peter Kvasňák – správca farnosti Lúčky

Rehoľná sestrička Svorada – Ľudmila Salvová

Narodila som sa 5.marca 1928 v Lúčkach Sidónii rod.Murín. a Cyrilovi Salvovcom ako jedna z dvojčiek (sestra Sidónia po polroku zomrela). O dva dni som bola prijatá za Božie dieťa svätým krstom vo farskom kostole Povýšenia svätého Kríža v Lúčkach. Zápis vo farskej krstnej matrike znie: „kniha IV., strana 56., pod číslom 13. Ľudmila Salvová pokrstená 07.V.1928., krstná matka: Emília Vrzgulová, krstiteľ: Andrej Scheffer – farár, poznámky: birmovaná 14.VI.1939., dňa 28.VII.1958 zložila večné sľuby v Rímskej únii Rádu svätej Uršule.“ Mám dvoch súrodencov: sestru Angelu Bóryovú a najmladšieho brata Jána Salvu.

Po skončení základnej školy v roku 1943 som pracovala v papiernickej továrni v Ružomberku. O rok neskôr som nastúpila do služby v židovskej rodine Tajchovcov v Ružomberku ako pomocnica v domácnosti. V tom čase boli už židovské rodiny prenasledované, preto som u nich nemohla pracovať oficiálne, ale pán domáci ma viedol ako upratovačku vo svojej firme TOPOL. Keďže o niekoľko mesiacov židovskú rodinu uväznili, našla som si prácu v iných domácnostiach.

Počas môjho pobytu v Ružomberku som denne navštevovala sv.omše v jezuitskom kostole, kde som vídala miništrovať mladých novicov. Vtedy vo mne skrsla myšlienka: Prečo by som aj ja nemohla slúžiť Pánovi? V tom čase som chodila aj do kongregácie pre služobné dievčatá, kde nás duchovne viedol páter Sahulčík- jezuita. V kongregácii som sa spoznala s Johanou Čajkovou z Námestova, neskoršou uršulínkou - sestrou Boromeou. Do kláštora v Trnave som prišla v auguste 1947. V januári 1948 som začala postulát v Batizovciach, kde som bola v auguste toho roku prijatá do dvojročného noviciátu. Prvé sľuby som zložila 2. 8. 1950 a po nich som so spolusestrami odišla do juniorátu v Trnave. Tu nás 28. 8. 1950 zastihla Barbarská noc. Pred obedom okolo 11.00 h nám prišli štyria páni oznámiť, že sa máme vysťahovať z kláštora. Naša sestra predstavená protestovala a oznámila im, že dobrovoľne nepôjdeme nikam, lebo sme urobili sľuby a tie nás viažu. Po dlhých hodinách vyjednávania vyhlásili, že ak nepôjdeme dobrovoľne, vysťahujú nás násilím a tak sa aj stalo. Vo večerných hodinách prišli po nás s autobusom a oznámili nám, že nás sťahujú do Semeroviec. Do autobusu sme si mohli zobrať iba najpotrebnejšie veci, ostatné sme museli nechať v kláštore. Sestra predstavená žiadala, aby sme si mohli so sebou vziať aspoň posteľ. Nakoniec nám to dovolili a naložili ich na nákladné auto. Veľkou posilou nám v tomto ťažkom položení bol sviatosťný Pán Ježiš, ktorého sme vzali zo Svätostánku so sebou.

Do Semeroviec sme prišli ráno o 3. hodine. Nastahovali nás do domova dôchodcov, ktorý tesne pred naším príchodom vysťahovali. V domove pracovalo asi šesť sestier vincentiek, tie zostali s nami. Nebolo tu elektriny a vodu sme si museli nosiť zo studne na dvore. Keby sme si neboli vzali z kláštora posteľ, nemali by sme ani na čom spať. V Semerovciach sme pracovali na poliach. Každá sestra dostala gumové čižmy a vidly a chodili sme rozhadzovať hnoj na pole. Neskôr sme oberali hrozno a zbierali zeleninu. Ľudia v dedine si nás veľmi obľúbili, nosili nám zeleninu aj ovocie. Keď sa dozvedeli, že nás zo Semeroviec presúvajú na české pohraničie, na rozlúčku nám v čase odchodu zapálili v oknách sviečky. Bol to od nich nádherný prejav lásky a súcitu.

Dostali sme sa do textilnej továrne v Tanvalde, kde som sedem rokov, teda až do roku 1959, pracovala pri dopriadacom stroji. Pracovalo tu veľa Slovákov, ktorí k nám boli tolerantní a ústretoví. Niektoré sestry mohli dokonca tajne vyučovať náboženstvo.

perlička: Jedna rodina z východného Slovenska ktorá tu pracovala poprosila sestry, aby niektorá sestra pripravila ich syna Miška k prvému svätému prijímaniu. Keď mal ísť na prvú svätú spoveď mal veľký strach, lebo jeho otec bol veľmi prísny. Myslel si, že ja dôstojný pán

bude taký prísny k nemu ako jeho otec. Sestry ho povzbudzovali aby sa nebál. Po svätej spovedi chlapec bol veľmi šťastný, usmiaty a radostne povedal, že dôstojný pán bol veľmi dobrý k nemu.

Z Tanvaldu som bola preložená do Broumova. Bol to veľký benediktínsky kláštor, v ktorom zostali ešte štyria benediktíni. V kláštornej budove okrem nich žilo približne desať rôznych ženských rádov a kongregácií a asi piati milosrdní bratia z Prahy. Najskôr som pracovala v továrni na súkno v Polici nad Metují, neskôr ma prideliť do kuchyne, v ktorej sa denne pripravoval obed pre asi 400 rehoľníkov. Život v benediktínskom kláštore bol veľmi veselý a živý. Veľa sme spievali, trávili spoločne čas, pripravovali si pestrú liturgiu.

V roku 1968 sa sestrám naskytla príležitosť pracovať v ústave pre mentálne postihnuté deti. Ja som sa dostala do ústavu v Černíkoviciach pri Rychnove, kde som trinásť rokov pracovala v kuchyni ako kuchárka. Počas týchto rokov sme už mohli prijímať aj nové mladé rehoľné povolania. Najskôr smeli vstúpiť oficiálne, ale neskôr sa museli vyzliecť z habitov a pracovať medzi nami ako civilné zamestnankyne. Stále však prichádzali nové sestry a chceli sa začleniť do nášho rádu.

V roku 1981 som bola preložená na Slovensko do Charitného domu v Kostolnej-Zárieči pri Trenčíne, kde som tiež pracovala v kuchyni. Tu nás zastihla aj nežná revolúcia.

Mojím veľkým zážitkom bolo, že som sa mohla v roku 1989 zúčastniť svätorečenia Anežky Českej v Ríme. Stretli sme sa tu so Svätým otcom teraz už blahoslaveným Jánom Pavlom II., navštívili sme aj Assisi. Práve v ten deň sme sa dozvedeli, že padol berlínsky múr a získali sme slobodu. Preto sme sa už nemuseli obávať, ako pôjdeme domov a ako nás budú na colnici kontrolovať.

Kostolná-Záriečie je neďaleko Skalky pri Trenčíne, kde pôsobil môj rehoľný patrón svätý Svorad a je zaujímavé ako to Božia prozreteľnosť zariadila, lebo vo svojom rodisku v Lúčkach sú práve jeho relikvie v našom farskom kostole. Každý rok 17. júla sa tu koná púť. Veľmi som sa tešila, že som sa mohla tejto púte pravidelne zúčastňovať spolu s niekoľkými sestrami. sv. Svorad sa stal pre mňa veľkým vzorom. Jeho životné heslo - Modli sa a pracuj - som si aj ja obľúbila a celý život bol a je pre mňa prácou posvätenou modlitbou.

perlička: V Kostolnej bývali spolu s nami aj rehoľníčky svätého Bazila Veľkého (bazilianky). Sestry bazilianky často navštevoval ich kňaz, otec Marián, ktorý nám rozprával svoje zážitky z väzenia a povzbudzoval nás k horlivému duchovnému a komunitnému životu.

Po páde totality nám štát vrátil naše domy a tak sme sa v roku 1998 v novembri presťahovali z Kostolnej do Suchej nad Parnou pri Trnave. Aj tu som pracovala v kuchyni. V roku 2004 ma presunuli do domu noviciátu, v tom čase sme nemali novicky.

Teraz žijem v komunite v Bratislave. Mojou prácou je starosť o kuchyňu a hlavnou úlohou aj naďalej zostáva modlitba za sestry, ktoré sú v priamom apoštoláte.

Ďakujem Pánovi, že ma ochraňoval a viedol počas môjho života, počas celej totality, v ťažkostiach a prenasledovaniach. Som šťastná, že som mu mohla zasvätiť celý život. Aj keď mi už síl ubúda, ešte stále prispievam do komunity svojou prácou a tak pomáham mladším sestrám, aby mali viac času a síl venovať sa výchove detí.

Ďakujem aj mojim rodákam a pozdravujem ich. Zvlášť chcem spomenúť môjho spolužiaka dôstojného pána Vincenta Dorníka. A modlím sa za tých, ktorí už odišli do večnosti. Ďakujem aj duchovnému otcovi našej lúčanskej farnosti Petrovi Kvasňákovi, že mi umožnil napísať niekoľko slov o mojom živote.

Všetkým vám prajem a vyprosujem od novonarodeného Dieťaťa Ježiša Božie požehnanie. Nech vás jeho vianočné milosti sprevádzajú aj v novom roku 2012.
rehoľná sestra – Svorada Ľudmila Salvová

S dovolením niektoré dátumy, miesta, informácie a text doplnil a upravil Peter Kvasňák.

Príhovor Základnej školy v Lúčkach

Neočakávané sa stalo skutočnosťou. Zastavili sme sa..

V rýchlom behu dní nášho uponáhľaného sveta prišiel čas kedy intenzívnejšie prežívame pocit radosti a túžby. December ako mesiac zasľúbený času sviatkom vošiel do našich srdc so všetkým, s čím si spájame najkrajšie sviatky roka.

Prináša nám prívetivosť, znášanlivosť, láskavosť a potešenie, ktoré sa ako prirodzené vlastnosti človeka na Vianoce prejavujú v najčistejšej podobe úprimnosti ľudských citov. Cítíme vzájomnú spolupatričnosť, náklonnosť svojich najbližších, no hlavne cítime vôňu domova. No nielen to. Veríme, že spoločné stretnutia v rodinnom či priateľskom kruhu sa ponesú v neopakovateľnej atmosfére a pohode.

K Vianociam patrí aj čas bilancovania. Preto v príjemnom teple domova budú znieť aj vianočné koledy a modlitby. Ako poďakovanie za míňajúci sa rok i prosba za zdravie a spokojnosť do budúcnosti.

Aj my bilancujeme v našej príjemnej, útulnej a ako ju nazývame **rodinnej škole**.

Záhradník po usilovnej, často vysilujúcej a úmornej práci počas celého roka, konečne v zime oddychuje, oddychuje jeho záhrada, pole, sad...Naším úrodným poľom je škola v ktorej neoddychujeme ani v zime a ku koncu roka je naše portfólio ozaj bohaté na mimoškolské aktivity športové, hudobné, literárne súťaže, olympiády z prírodovedných predmetov, výtvarných súťaží. Aktivity, ktoré sme so žiakmi robili a robíme by sme určite nezvládli, keby sme ich nerobili s láskou, porozumením, s patričným

ohodnotením detí a obetovaním svojho voľného času, neraz na úkor nášho voľna, našich rodín.

Ale všetci tieto činnosti robíme dobrovoľne, lebo deti, je pole neorané a na nás učiteľoch záleží aká bude úroda - nová generácia, ako zušľachtíme, obohatíme, zveľadíme detský sen . Snažíme sa vytvárať príjemné a vhodné podmienky pre štúdium našich žiakov prostredníctvom nových učebných priestorov, didaktických pomôcok a IKT techniky.

Podobne ako vy v rodinách počas príprav na vianočné sviatky sa snažíte zabezpečiť tu najlepšiu atmosféru vášho domova i my sa snažíme počas celého roka zveľadovať okolie i interiérové priestory školy, pretože i dané aspekty dotvárajú pokojnú a pracovnú atmosféru, aby sa vaše deti cítili dobre a aby chvíle strávené v škole boli preniknuté radosťou ale aj pokorou a odpustením.

Preto zachovajme si posvätnú úctu nielen k týmto sviatkom, ktoré sú onedlho tu, ale aj k škole, ktorá vychováva a vzdeláva vaše i naše deti.

Celý kolektív školy všetkým občanom Lúčok a našim žiakom želá príjemné vianočné sviatky, plné porozumenia, lásky a spokojnosti. Prežite ich v zdraví a šťastí spolu so svojimi blízkymi. Prajeme vám aj úspešný vstup do nového roka, nech vás počas neho sprevádza zdravie, vnútorná sila a stály zmysel pre radosť z malých i veľkých vecí života.

Praje kolektív ZŠ Lúčky

KÚPELE LÚČKY

V lúčanských kúpeľoch sa už dávno neliečia iba ženy s gynekologickými problémami. Ľudia, aj z blízkeho okolia, ich stále vnímajú rovnako. Už v minulosti v nich úspešne liečili aj pohybové ústrojenstvo a nervové choroby. K tradícii sa vrátili a dnes majú komplexný charakter. Od roku 2005 Kúpele Lúčky znovu liečia ochorenia pohybového ústrojenstva a v roku 2008 rozšírili indikačný zoznam o liečbu nervových chorôb a chorôb z povolania.

Liečivá voda, ktorá už mnohým pacientom prinavrátila zdravie pochádza z dvoch vrtov. Valentína má 32 °C a nový vrt HGL-3 má teplotu 37 °C. Vodu z prameňov využívajú v prirodzenej forme v bazénoch aj vo všetkých separátnych kúpeľoch.

K dispozícii klientom je celoročne otvorený AQUA – VITAL Park, ktorého súčasťou je vonkajší rekreačný bazén s teplotou vody 28 °C – 33 °C s rozličnými atrakciami (vodná lavica so vzduchovou masážou, vodopád, chrlíče, protiprúd, hojdací záliv, podhladinové osvetlenie). Klienti môžu využiť aj sedací bazén s termálnou minerálnou vodou, napúšťanou z nového vrtu HGL-3. Teplota vody v sedacom bazéne s liečivom minerálnou vodou je 36 °C – 38 °C. Súčasťou AQUA – VITAL Parku je aj vitálny svet, kde klienti môžu relaxovať v rímskom parnom kúpeli, finskej saune, mentolovej saune, v thepidáriu a môžu využiť aj Kneippov kúpeľ, teplú lavicu, masážnu sprchu, turbo sprchu aj ľadové vedro. Vo vitálnom svete v AQUA – VITAL Parku sa využívajú éterické oleje – silice, zmesi prchavých látok, ktoré sa získavajú z rastlín. Tieto látky sú nositeľmi vône a majú liečivé účinky, pre ktoré ich ľudia s obľubou využívajú od nepamäti. K dispozícii je tiež vnútorný bazén s liečivou minerálnou vodou s teplotou 32 – 35 °C. Služby poskytované v AQUA-VITAL Parku sú na vysokej úrovni s veľmi dobrou hygienou, o čom svedčí aj medziročný nárast klientov využívajúcich tieto služby.

Otváracie hodiny v AQUA - VITAL Parku počas Vianočných sviatkov:

Vonkajšie bazény a vitálny svet

24.12.2011, 25.12.2011 - zatvorené

26.12.2011 až 29.12.2011 - od 12.00 hod. do 21.00 hod.

30.12.2011 až 1.1.2012 - od 9.00 hod. do 22.00 hod.

od 2.1.2012 v čase od 12.00 hod. do 21.00 hod.

Vnútorný bazén

24.12.2011, 25.12.2011 - zatvorené

26.12.2011 až 29.12.2011 - od 12.00 hod. do 21.00 hod.

30.12.2011, 31.12.2011 - od 12.00 hod. do 22.00 hod.

1.1.2012 - od 9.00 hod. do 22.00.hod.

Celý AQUA-VITAL Park je otvorený celoročne až do 21.00 hod.

Záujemcovia o liečebné procedúry môžu vyskúšať liečivé účinky minerálnej vody. K dispozícii je široká ponuka minerálnych kúpeľov (aromatický, bylinný, rašelinový, solfatánový ...), masáží (klasická, reflexná, masáž lávovými kameňmi, medová, podvodná...), teploliečba (parafin, rašelina), svetloliečba (sanoterm, solux, horské slnko, bioptron...)

a množstvo ďalších procedúr, ktoré si klienti môžu objednať v časti balneoterapia alebo na telefónnom čísle 0907 799 552 aj individuálne bez toho, aby tu absolvovali pobyt.

Širokej verejnosti sú k dispozícii 3 ambulancie:

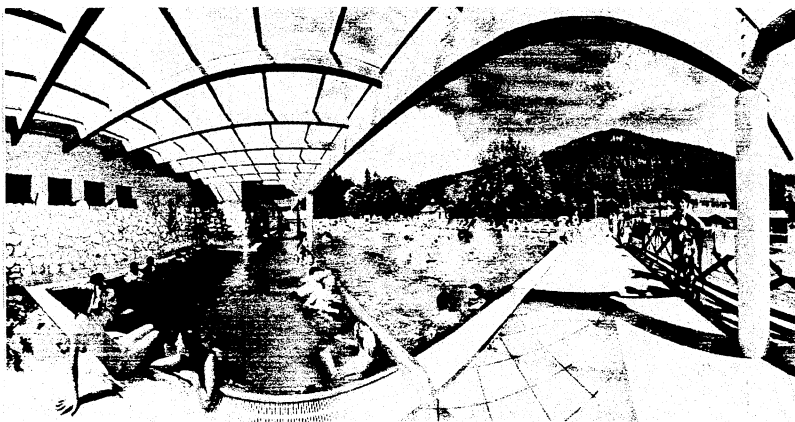
- gynekologická ambulancia,
- ortopedická ambulancia,
- ambulancia fyziatrie, balneológie a liečebnej rehabilitácie.

Ambulancie sú otvorené počas celého týždňa a v niektorých dňoch až do večerných hodín, viac informácií o otváracích hodinách môžete nájsť na stránke www.kupele-lucky.sk.

V roku 2012 kúpele oslavia 300. výročie prvej zmienky o kúpeľoch a o liečivej vode. Dňa 27. mája 2012 v rámci Otvorenia letnej sezóny si pripomenieme túto významnú udalosť, na ktorú Vás všetkých srdečne pozývame.

KÚPELE LÚČKY sú kúpele pre celú rodinu. O všetkých členov rodiny tu bude prvotriedne postarané, či už Vám je 7 alebo 70, či ste muž alebo žena, pre každého urobia kúpele maximum, aby sa tu cítil príjemne a chcel sa na toto miesto opäť vrátiť.

Manažment akciovej spoločnosti praje občanom Lúčok požehnané vianočné sviatky a všetko dobré do Nového roka 2012.

Vážení spoluobčania!

Rok 2011 sa nezadržiateľne blíži do svojho konca. Mysľou sa vraciame späť a bilancujeme svoje predsavzatia a plány, ktoré sme si na začiatku roka dali. Konštatujeme, že nie všetko čo sme si predsavzali sa naplnilo tak ako sme chceli. Myslím si, že k nenaplneniu našich cieľov vo veľkej miere prispela celospoločenská klíma a uponáhľaný spôsob života. Tak ako Vás, dotklo sa to aj života obce. Finančná kríza, ktorá v spoločnosti pretrváva mala dopad aj na príjmovú časť rozpočtu obce a tak nie vždy sa dali realizovať akcie a činnosť v rámci rozvoja obce v rozsahu a termíne ako sa plánovali. Hospodárenie obce za rok 2011 bude zhrnuté v záverečnom účte obce v priebehu I. polroka 2012 v súlade s platnou legislatívou.

Dňa 14.12.2011 sa konalo posledné tohtoročné zasadnutie obecného zastupiteľstva, na ktorom okrem iného boli prerokovávané a schvaľované dva základné dokumenty obce pre rok 2012, a to VZN č. 2/2011 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, a rozpočet obce.

Čo sa týka miestnych daní, tieto s výnimkou dane za psa a poplatku za komunálny odpad zostávajú na úrovni roka 2011. Daň za psa sa zvýšila na 8,- € a poplatok za TKO na 8,50 €.

Rozpočet na r. 2012 bol zostavený ako vyrovnaný, pri jeho zostavovaní sa vychádzalo zo skutočnosti roka 2011. Celkové rozpočtové príjmy plánované pre rok 2012 predstavujú 98,06 % rozpočtových príjmov v r. 2011 a celkové výdavky 99,88 % rozpočtových výdavkov v roku 2011. Prijatý rozpočet zohľadňuje predpokladaný výnos dane z príjmov, ktorý štát poukazuje územnej samospráve, krytie všetkých záväzkov vyplývajúcich pre obec z plnenia povinností ustanovených osobitnými predpismi, a taktiež krytie výdavkov súvisiacich s rozvojom obce.

Rozpočtované príjmy celkom:	926.795 €
z toho:	
- daňové príjmy	491.263 €
- nedaňové príjmy	101.160 €
- bežné granty a transfery zo št.rozpočtu	317.172 €
- kapitálové príjmy	200 €
- príjmové finančné operácie	10.000 €
- vlastné príjmy ZŠ	7.000 €
Rozpočtované výdavky celkom:	926.795 €
z toho:	
- výdavky verejnej správy	217.506 €
- matrika	4.000 €
- transakcie verejného dlhu	8.000 €
- ochrana pred požiarmi	2.100 €
- stavebný úrad	21.493 €
- miestne komunikácie	10.000 €
- nakladanie s odpadmi	40.000 €
- nakladanie s odpad. vodami – ČOV	28.750 €
- verejné osvetlenie	5.900 €
- rozvoj obce	60.733 €
- zdrav.stredisko – prev.náklady	3.700 €
- rekreač. a športové služby	17.300 €
- kultúrne služby	6.090 €
- knižnica	750 €
- predškolská výchova – MŠ	76.530 €
- školské stravovanie v MŠ	19.018 €
- sociálne zabezpečenie	20.500 €
- kapitálové výdavky	65.975 €
- výdavkové finančné operácie	28.000 €
- hospodárenie ZŠ	290.450 €

Vážení spoluobčania,

na záver tohto môjho príspevku Vám prajem radostné a pokojné prežitie Vianoc, a v nastávajúcom roku veľa zdravia, šťastia, pokoja a rodinnej pohody.

Ján Melko, hlavný kontrolor

LÚČANSKÁ MATRIKA OD 1.1. DO 20.12.2011

Narodenie rok 2011:

Drusková Lucia, Drusková Andrea, Čellár Martin, Štefanovová Zuzana, Mesiarová Nella, Šavrnich Thomas Alex, Hošala Adam, Holíčka Martin, Wiedermanová Sofia, Laclavík Patrik, Kuna Lukáš, Pavelková Diana, Ťapková Lenka, Hrbček Ondrej, Zachar Adrián, Bobka Šimon, Mrazík Adam, Matula Peter, Vorek Leonard, Pšenko Martin, Matula Maxim

Úmrtie rok 2011:

Bobka Jozef, Zelina Peter, Salva František, Štáva Štefan, Matula Ján, Salva Ján, Senková Veronika, Vrzgula Augustín, Jandura Gerváz

Čo napísal básnik Milan Rúfus o našich Lúčkach spisovateľke Yvette Kosmanovej-Samsonovej

Milá pani Yvetta,

Bol som jedným z prvých, komu ste sa z Lúčok ozvali. A tak Vám odpovedám trochu „namätko“. Neviem, ako teraz, v máji dost' nevľúdnom, vyzerá tento prah slovenského severu. Nedefinovateľne krásny býva avšak v júni, keď rozkvitnú horské lúky. Takým množstvom rôznorodých kvetov, že musíte obdivovať Stvoriteľovu fantáziu. V Lúčkach sa určite trochu odviazal a vymýšľal si, „až k to k víre není“.

Lúčky sú mi blízke aj tým, že z nich vyšiel na svet talentovaný hudobný skladateľ Tadeáš Salva.

A z Lúčok je pravzorka slovenského osudu - mamka Senková. Keď ju 104-ročnú v Lúčkach pochovávali, zaznela na pohrebe aj moja rozlúčka. Naše cesty sa dotkli seba tým, že ona, vtedy deväťdesiatročná, recitovala v Bratislave jednu z mojich veršovaných rozprávok. Spamäti, bez chyby. Ona - v živote pltníčka, ktorá plníkom na vodnej púti z Liptova do Dunaja na pltiach varievala stravu. Ona - kolektivizáciu poľnohospodárstva prežila vzdorujúc jej, kosievala trávu aj obilie so svojim otcom ako chlap a vydržali, akokoľvek gniavení kontingentami, ako sa vtedy volalo to nivočenie roľníka. Ona - písavala básničky a posielala ich do Ameriky pre časopisy amerických Slovákov. Neuveriteľný osud.

Takže Lúčky sú zvláštna Lokalita. V samom strede dediniek obyčajne býva náves. Lúčky majú vo svojom strede vodopád. Kedykoľvek som tadiaľ išiel, vždy som sa pri ňom zastavil, akože z vody vzišiel život. Prijmite teda túto dedinku za svoju, ako ste prijali svoj Stakčín alebo Žehru.

A nech sa Vám tam dobre vodí a ľahko dýcha.

24. mája 2003 Milan Rúfus

Vianočný jarmok mal úspech

Tento rok začala svoje pôsobenie na Lúčkach kultúrna komisia v zložení Ing. Miroslava Garajová, Štefan Salva, Anna Ulíková, Mgr. Beáta Salvová, Mgr. Ľubica Homolová, Mgr. Margita Senková, Róbert Buzák, Alena Kašková, Mgr. Marcel Senko a Ing. Ondrej Nika. V spolupráci so základnou, materskou školou, folklórnou skupinou Lúčan a Lúčanček prebehlo niekoľko úspešných akcií ako napríklad Deň matiek a Uctime si starobu. Okrem týchto akcií usporiadala kultúrna komisia samostatne 2 akcie. Prvou z nich bol Lúčanský Annabál, ktorý sa uskutočnil 6. augusta. Počas neho sa nám predstavila country kapela Colorado, hudobná skupina Eminens a do skorého rána spríjemňoval atmosféru DJ Sancho. Aj keď na začiatku vyzerala byť účasť Lúčanov na tejto akcii veľmi nízka, v neskorších hodinách sa ukázalo že nielen Lúčania, ale aj občania z príľahlých obcí sa stále vedia zabávať. Rovnako úspešne dopadol aj Vianočný jarmok. Účasť bola vysoká, nielen zo strany Lúčanov ale aj z okolitých obcí. Na jarmoku sa predávali medovníky, keramika, háčkované veci,

drevené hračky a samozrejme nechýbalo aj pohostenie s kapustnicou, vareným punčom, medovinkou a vareným vínom, atrakciou bolo pečenie oblátok a trubičiek priamo pred zvedavými očami návštevníkov. Zadarmo bol pre všetkých čaj a šišky, ktoré upiekli šikovné ruky mamičiek, za ktoré by sme sa chceli veľmi pekne poďakovať. Počas jarmoku vystúpili deti z hnutia Erko, spevácka skupina Lúčan a na záver sme slávnostne rozsvietili vianočný stromček pod vodopádom. Tento rok to bol 1. ročník Vianočného jarmoku pod vodopádom, na ktorom sme ako sa povie „vychytali chyby“ a veríme, že budúci rok ich bude menej. Všetkým, ktorí prispeli k organizácii a hladkému priebehu Vianočného jarmoku by sme sa chceli veľmi pekne poďakovať. Budúci rok nás čaká organizovanie Folklórnych slávností pod Chočom a okrem iného máme ešte pripravených veľa zaujímavých akcií, ale nechajte sa prekvapiť akých....

Radostné a pokojné prežitie vianočných sviatkov Vám želá kultúrna komisia.

Ing. Miroslava Garajová (Česáková)

Červené čižmičky

Dievčatko: Mami, ja sa už tak veľmi teším na Vianoce. Myslíš, že dostanem všetky tie darčeky, ktoré som si napísala na lístoček?

Mamička: No neviem, moja.

Dievčatko: Vieš, ale chcela by som aj tú krásnu bábiku, čo sme videli včera spolu v obchode. Myslíš, že by som mohla dostať ešte aj tú???

Chlapček: Mami, a ja som si tam napísal autodráhu, tak dúfam, že bude poriadna a nie dajaká malá. No, ale zabudol som na novú hru na počítač! Čo myslíš, dostanem novú hru na počítač?

Dievčatko: Mami, a ešte...

Chlapček: Mami, počúvaš nás vôbec?

Mamička: Áno, iste, že vás počúvam. Samé a ešte, a ešte... Naozaj si myslíte, že potrebujete dostať na Vianoce toľko darčiekov? Zabudli ste, že na Vianoce dostávajú všetci jeden veľký darček. Darček od Pána Boha.

Dievčatko: Darček od Pána Boha?

Chlapček: A dá sa aj rozbaľiť?

Mamička: No, poďte na chvíľu sem. Sadnite si a pozorne počúvajte. Poviem vám príbeh, ako to s tým vianočným darčekom je.

Stalo sa to voľakedy dávno v jednej dedinke, možno takej, ako je tá naša, práve vtedy, keď sa blížili Vianoce. Každý mal plné ruky práce. Na dedinu padal mäkký sneh. Milo bolo aj v srdciach ľudí, ktorí sa už pripravovali na Vianoce.

Poštár: Dobrý deň, Karla, čo robíš?

Karla: Trochu si tu tu vyzdobujem.

Aj v mojom obchode chcem mať kúsok radosti z blížiacich sa Vianoc.

Poštár: To sú vianočné pozdravy pre teba. (Ide ďalej uličkou smerom von z kostola. Rozdáva ľuďom vľavciach pozdravy, pri tom vykrikuje: Vianočná pošta! Aj pre vás nech sa páči!

Vianočná pošta! Nech sa páči! Dobrý deň pán starosta, aj pre vás tu mám plno vianočných pozdravov, môžem vám ich hneď aj dať! Dovidenia. Vianočná pošta.

Starosta: Ďakujem, pán poštár. Dovidenia.

Adelaida: Oci, ponáhľaj sa! Teta Karla o chvíľu bude zatvárať obchod. Nestihnem si povyberať darčeky.

Starosta: Neboj sa Adelaida. Kúpim ti, čo sa ti bude páčiť! Dostaneš najkrajšie darčeky z celej dediny!

Karla: Dobrý večer pán starosta, dobrý večer Adelaida.

Starosta: Dobrý večer, Karla! Rád by som, aby si Adelaida vybrala u vás nejaké pekné darčeky. Poradíte nám, však? (Vyberú si darčeky, pozdravia sa a odídu.)

Hans: (Mrzutý pozoruje z okna svojej dielne a hundre si:) Vianoce, Vianoce... nemám rád tieto sviatky. Sú akurát na to, aby ľudia ukázali svoje lakomstvo. Nechcem s tým mať nič spoločné!

Grétka: (Vchádza do obuvníckej dielne, v náručí drží drevo a pár roztrhaných topánok). Dobrý večer, Hans!

Hans: Dobrý večer Grétka!

Grétka: Hans, prosím vás, opravte mi tieto roztrhané topánky, ste predsa dobrý obuvník. Bude to vianočný darček pre moju vnučku Elsu. Už je jej v nich zima na nohy. Nemám peniaze, ale dám vám toto drevo.

Hans: (Začudovane obzerá topánky). A čo som ja kúzelník? Tieto topánky sa už naozaj nedajú opraviť! A to drevo si zoberte, na tom si ani večeru neuvarím. Teraz sa každý zháňa len za vianočnými darčekmi!

Grétka: Ale Hans, vianočné darčeky nám len pripomínajú, aký veľký dar nám dal Pán Boh! Dal nám svojho syna Pána Ježiša Krista, ktorý sa narodil v Betleheme. Prišiel, aby nás zachránil, On je Spasiteľ sveta! On je najväčší a jediný naozajstný Vianočný dar.

Hans: (Nechápavo krúti hlavou). Dobrú noc, Grétka!

Grétka: Dobrú noc, Hans!

Hans: (Odchádza si sadnúť a hundre si popod nos, je nahnevaný). Čo si myslia, ja nie som kúzelník! Šikovný asi som, veď aj môj otec bol dobrý obuvník, ale kúzelník naozaj nie som. (Živne a ľahne si spať).

Anjel: (Prichádza potichu ku jeho posteli a potichu hovorí). Hans! Hans! Prinášam ti radosťnú novinu. Na Vianoce dostaneš dar. Dar od Pána Boha! (a potichu odchádza).

Hans: (Sadne si na posteli, pretiera si oči). Ja? Dar od Pána Boha? Dar od samého Pána Boha!... Ale ak Pán Boh pripravuje dar pre mňa, musím si aj ja pripraviť darček pre Neho a nie hocikajý! Musí to byť najkrajší darček z celej dediny! (Ľahne si a spokojne spí ďalej)

Mamička: Vidíte deti, Hans už je druhý, ktorý by chcel najkrajší darček z celej dediny. Uvidíte, čo vymyslel.

Hans: (vstane, oblečie si kabát a ide do obchodu). Ide vybrať ten darček. Najkrajší darček z celej dediny! Prejde do obchodu, pozdraví sa s pani predavačkou a vyberá darček, dlho, predlho. Tak toto je najkrajší darček! Karla, prosím si túto hraciu skrinku. Ale krásne mi ju zabalte, prosím vás! (Karla si berie hraciu skrinku, že ju ide zabalit. Vtom do obchodu vchádza starosta s Adelaidou. Zdravia sa).

Adelaida: Ocinko, ja chcem ešte túto hraciu skrinku. Je krásna. Ukážte mi ako hrá.

Starosta: (Bezmocne). Ale si už vybral pán obuvník, Adelaida.

Adelaida: Ale ja ju veľmi chcem! Chcem a hotovo! To mi ocinko nemôžeš urobiť, že mi ju nekúpiš!

Starosta: Karla, zaplatím vám za tú skrinku viac, ako stojí, len ju, prosím, predajte mne. Adelaida by bola asi veľmi nešťastná, keby tú skrinku nedostala.

Karla: Dobre teda. (Bali skrinku a podá ju starostovi) (Všetci sa pozdravia a odídu. Karla ostáva v obchode, Hans bezradne postáva).

Hans: Čo teraz? Musím hľadať znova! (Vtom sa po ulici blíži ku nemu starenka Grétka aj s vnučkou Elsou).

Grétka: Dobrý deň, Hans!

Hans: Dobrý deň, Grétka, aký darček by ste vy dali Pánu Bohu na Vianoce?

Grétka: Dala by som mu to, čo mu dávam každý deň: moje hriechy za Jeho odpustenie, moju slabosť za Jeho silu, Moje starosti za Jeho radosť.

Hans: To sú dary? (nechápavo krúti hlavou, pri tom pozerá na Elsu, ako si do roztrhanej topánky strká papier). Čo to robíš, Elsa?

Elsa: Mám deravé topánky, musím si tam dať papier, aby mi nebola taká strašná zima.

Hans: Už to mám. Ďakujem za radu! (Naradostený uteká do svojej dielne. Na stôl vykladá veci potrebné na prácu a pri tom si pospevuje).

Mamička: Hans pracoval skoro celú noc. Už svitalo, keď skončil. Ušil krásne červené čižmičky. Čižmičky ako pre kráľovnú. Postavil ich do okna, kde ich každý mohol vidieť, ale čižmičky neboli na predaj. Nedostala ich ani starostova Adelaida, hoci ich veľmi chcela. Hans ušil čižmičky ako dar pre Pána Boha.

Hans: (Položí čižmičky na viditeľné miesto). A teraz už musím nachystať slávnostnú večeru. Čoskoro príde večer, musí sa pekne pripraviť. Príde Pán Boh a donesie mi dar! A možno zostane aj na večeru! (Je veselý, chystá stôl).

Ľudia z dediny prichádzajú ku Hansovi a sadajú si za stôl. Starosta, poštár, teta Karla, starenka Grétka aj s malou Elsou, vitajú sa, želajú si radosťné Vianoce. Potom si zaspievajú Vianočnú pieseň, zjedia koláče, rozlúčia sa a odídu. Hans ostáva sám a je smutný. Ostatní sa začínajú zhromažďovať na určenom mieste a stavajú živý betlehem. Ku Hansovi prichádza anjel.

Hans: Zase anjel? A kde je dar? Doniesol si mi dar? Ja som všetko pripravil, ale od Pána Boha som nedostal nijaký dar!

Anjel: Hans, ja ti to vysvetlím. Rozdávanie darčiekov na Vianoce je len pekný zvyk. Vianoce nám slúžia na to, aby sme si pripomenuli, aký dar dal ľuďom Pán Boh. Nemôžeš ho zabalit a položiť si ho pod stromček a predsa je to najväčší dar pre každého človeka. Pán Boh dal ľuďom svojho syna. Tak je to napísané v Biblii: Lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán.

Hans: Tak teraz konečne rozumiem. Tým darom je sám Kristus Pán, ktorého narodenie si dnes pripomíname. Nie je to len maličké dieťaťko v jasličkách, je to náš Spasiteľ. Aj môj!

(Oblečie sa, vezme čižmičky a vychádza von ku betlehemu. Čižmičky podáva Else). Tu máš dieťa moje, Vianočný darček pre teba.

Elsa: Ďakujem, ujo Hans! Sú krásne a sú mi akurát! Aké sú len teplučké, už nebudem mrznúť v deravých topánkach.

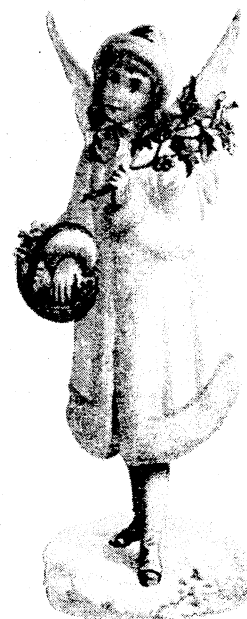
Adelaida: Tie čižmičky som chcela ja!

Starosta: Ticho, dieťa! Veď tak to má na Vianoce byť. Dávame jeden druhému darčeky, lebo aj nám dal Pán Boh najväčší dar zo všetkých.

Adelaida: (Odbehne a vráti sa s hracou skrinkou v rukách. Podáva ju Else). Tu máš, Elsa! Toto je vianočný darček odo mňa.

Elsa: Ďakujem ti Adelaida!

Mamička: A sneh sa sypal na dedinu a ľudia si na námestí pri betleheme spievali radosťné vianočné piesne.

SMUTNÝ PRÍBEH K VIANOCIAM

Deň pred Vianocami som sa ponáhľala do supermarketu dokúpiť darčeky, ktoré som nestihla. Keď som uvidela ten dav, prešla ma chuť a začala som si frflať pre seba:

„Môžem tu čakať večnosť, nič nestíham, a ešte čo všetko musím vybaviť ... Vianoce začínajú byť čím ďalej stresovejšie, keby sa tak dalo celý ten zhon prespať!“

Nakoniec som sa predsa len prebojovala do oddelenia s hračkami a začala som nadávať na ceny, premýšľajúc, či sa vôbec moje deti budú s týmito hračkami hrať. Ako som tak blúdila popri regáloch, zbadala som asi 5 ročného chlapčeka, ktorý si k sebe túžil jednu bábiku. Mal strašne smutný pohľad pritom ako hladkal bábiku po vláskoch. Potom sa otočil k jednej staršej dáme spýtajúc sa:

„Babi, si si istá, že nemám dost' peňazí, aby som kúpil túto bábiku?“

Staršia dáma mu odpovedala:

„Vieš aj ty Sám, že nemáš dost' peniažkov, zlatúšik.“

Potom poprosila vnúčika, aby na ňu chvíľku počkal, kým sa ešte na niečo pozrie. Rýchlo odišla. Chlapček ešte stále mal v náručí tú bábiku. Nakoniec som sa vybrala k nemu a spýtala som sa ho:

„Komu by si chcel kúpiť tú bábiku?“

„Túto bábiku chcela moja sestrička na Vianoce zo všetkého najviac, bola si istá, že jej ju Mikuláš prinesie pod Stromček.“

„Tak keď ju chcela, tak jej to Mikuláš určite prinesie.“

„Nie, nie, tam kde je teraz Mikuláš už nemôže priniesť darčeky. Aby bábiku dostala, tak ju musím dať mamičke, aby jej ju odovzdala, keď tam pôjde.“

Očká mu pri tom ešte viac zosmutneli.

„Moja sestrička išla k Ježiškovi, aby bola s ním. A tatino mi povedal, že aj maminka za chvíľku pôjde za Ježiškom, tak som si myslel, že by jej tú bábiku mohla zobrať.“

Potom mi ukázal jednu milú fotku, na ktorej sa usmieval.

„Túto fotku by som jej tiež chcel poslať, aby na mňa nikdy nezabudla. Mám veľmi rád svoju maminku a želám si, aby neodišla, ale tatino hovoril, že musí odísť, aby mojej sestričke nebolo smutno.“

Potom sa zase pozrel s tými jeho smutnými očkami na bábiku.

Rýchlo som vybrala peňaženku a nepozorovane som si z nej vybrala peniaze a povedala som chlapčekomu:

„Pod' prepočítame tvoje peniaze, čo keď predsa len budú stačiť na tú bábiku?“

„Dobre, dúfam, že ich predsa len bude dost'.“

Rýchlo som pridala k peniažkom, ktoré mi podával, tie svoje, tak aby si to nevšimol a začali sme počítat'. Bolo dost' peňazí na bábiku a ešte mu aj zostalo.

Chlapček zvolal:

„Ďakujem Ti, Bože, že si mi dal dost' peňazí.“

Potom sa na mňa pozrel a povedal:

„Vieš, včera som poprosil Boha, aby mi dal dostatok peňazí na bábiku, aby ju mohla maminka zobrať sestričke, a on ma vypočul !!!“ Ešte som chcel kúpiť maminke jednu bielu ružičku, ale to som sa už neodvážil žiadať od Boha. Ale on predsa len mi dal viac, aby som mohol kúpiť aj bábiku aj ružičku. Vieš, maminka má veľmi rada biele ruže.“

O pár minút sa chlapčekova babička vrátila a spolu odišli. Po stretnutí s chlapčekom som pokračovala v nákupoch, ale už v zmenenej nálade, stále som na neho musela myslieť. Potom som si spomenula na článok, ktorý som čítala pred dvoma dňami. Písalo sa o opitom šoférovi, ktorý havaroval s iným autom, v ktorom sedela mladá žena so svojou dcérkou. Dievčatko na mieste zomrelo a matka bola v kritickom stave.

Dva dni po mojom stretnutí s chlapčekom som si prečítala článok, ktorý oznamoval, že chlapčekova mamina zomrela. Bežala som do kvetinárstva a kúpila som kyticu bielych ruží a vybrala som sa na pohreb.

Na mieste, kde sa môžu príbuzní naposledy rozlúčiť so svojou najmilšou, ležala mladá žena v truhle, v ruke mala kyticu bielych ruží, vedľa seba mala položenú chlapčekovu fotku a bábiku.

S plačom som opustila cintorín, s pocitom, že sa môj život zmenil. Láska, ktorú chlapček cítil k svojej maminke a sestričke bola nepredstaviteľná. A jeden opitý vodič mu za stotinu sekundy zobral maminku aj sestričku ktoré tak veľmi ľúbil ...

Hasiči - Lúčok v roku 2011

Je čas bilancovať, zhodnotiť rok za ktorým sa už pomaly, ale isto zatvárajú dvere s číslom 2011. Ako každý rok i tento sa vám chceme prostredníctvom našich novín prihovoriť i my hasiči a priblížiť vám našu činnosť v tomto roku. Začiatok a nábeh na aktivity roku sme zahájili výročnou schôdzou v mesiaci februári na ktorej s zúčastnili všetci aktívni členovia a legendy ktorých si prizývame každý rok, na kontrolu a spoločné posedenie. V roku máme za naše dlhé obdobie vyselektované súťaže na ktorých sa pravidelne zúčastňujeme i keď neumiestňujeme ☺. Ako vždy prvá previerka zdatnosti, kto viac znesie (nárokov na hasičské povinnosti) je v L. Michale. Tento rok sa nám nedarilo. 10-ti z 15-tich. Ale my sme za tie roky odetí v pancieri a len tak nás to (sklamanie) nepoloží. 5. júna sa konali previerky spôsobilosti v Liskovej. Tu sa nám znova nedarilo. Na tomto mieste musím vyzdvihnúť prácu mašinystu. Ako sa snažil, tak sa snažil a – nič. Závalu na komplete mašina-mašinysta sme okamžite odstránili. Bol to náš ďalší úspech 23. miesto z 30 zúčastnených . No a potom to prišlo. Súťaž v L. Sliachoch pod názvom „Hasičské dedičstvo“ tam sme ako ryba vo vodke, či vode. Zisk 1. Miesto na treťom ročníku sme si za našu námahu určite zaslúžili. Toto 1. Miesto je o to vzácnejšie, že sme ho získali v obci s ktorou máme senzáčnú a vynikajúcu spoluprácu. 20. augusta sa zavŕšil rok poslednou súťažou v Turíku. Bol to prvý ročník a my sme to zvládli na jednotku. Boli dva pokusy. Po prvom sme plachtili na druhej priečke. No pre predčasné oslavy sme druhý pokus zvrzali a prepadli sa na nižšie priečky. Po súťaži sme sa presunuli do areálu ŠK, kde sme pripravili 1. Ročník „Dňa HASIČOV v Lúčkach“. Bola grilovačka, opekačka, Mikiho guláš, no skrátka bolo čo jesť, vypiť a verím že i pospomínať. Hodnotiť

túto akciu nám neprislúcha, na to sú hostia a pozvaní účastníci, ale poďakovať sa patrí obci za zastrešenie tejto nami pripravenej akcie, ktorú chceme provozovať každý rok. Veríme, že takéto stretnutie patrí k daniu DHZ ako uctenie si bývalých členov. Nasledovala príprava druhého ročníka Katarínskej zábavy. Táto sa uskutočnila 19. 11. a môžeme ju označiť, ako veľmi úspešnú. Už keď sme si mysleli, že tento rok prežijeme bez vyčiniť nášho zamestnávateľa ohníka, bola potrebná naša pomoc pri likvidácii požiaru v Plieške. Požiar vznikol, ako vždy sám od seba. Na lokalizácii sa zúčastnili i pracovníci a hospodári lesa. Tu sa preukáže zdatnosť a vytrvalosť. Oheň pred nami, dýchavičnosť snami a kašeľ za nami. Vynášať 25 l. bandasky do kopca pod skalú, bola tá pravá previerka. Jeden by tam i umrel . Všetci p. kámo vieme svoje. Ešte nás čaká 17.12. výročná schôdza za rok 2011.

Naša činnosť nie je len o súťažiach, kultúrnych akciách, ale treba sa starať o techniku, pripravovať a zabezpečovať administratívne veci, príprava jednotlivých aktivít, to sú činnosti nie na verejnosti viditeľné, ale potrebné a dôležité na fungovanie OHZ.

Blížia sa Vianoce, chceme vám všetkým popriať v prvom rade to najhlavnejšie zdravie, to druhé najhlavnejšie zdravie a tretie najhlavnejšie zdravie. Vieme, že v dnešnom až chorobne materiálnom svete, nie je pre mnohých zdravie všetkým, ale keď ho už niet, človek si uvedomí, že bez neho je všetko ničím. Popri ňom šťastie, úsmev, radosť do nového roka. A veľa, veľa euríkov do meštek na poplatky a nedoplatky i tie občasnú radovánky . Vaši Hasiči.

Braňo Hrbček

Šport

Futbal: a chýbalo tak málo...

...stačilo vyhrať penaltový rozstrel v barážovom zápase v Liptovských proti Ľubochni.
...alebo chvíľu predtým, neinkasovať hlúpy vyrovnávajúci gól v nadstavenom čase,
...alebo premeniť hneď na začiatku 2 stopercentné šance,
...alebo v odvetnom jarnom zápase v Ľubochni neprehrať !

Mužstvo nenaplnilo celkový zámer postup do II. triedy , ale vybojovalo v jesennej časti prebiehajúcej sezóny alternatívu, že by sa to mohlo podariť v tejto sezóne. Je potešiteľné, že po jeseni živíme postupové ambície s 5 bodovým náskokom pred Valaskou Dubovou. Útočný futbal sa páčil aj divákovi, nachádzali si k nemu vzťah a prejavovalo sa to na ohlasoch a atmosfére v hľadisku. Futbalová obec verí, že sa to podarí symbolicky v roku 2012, teda v roku osláv 80-teho výročia vzniku futbalu na Lúčkach.

Mládežnícke družstvá ŠK Lúčky si počínali nad očakávania. V skončenej sezóne prekročili svoj tieň dorastenci, keď sa vyhli boju o záchranu a umiestnili sa v prvej polovici tabuľky na krásnom 7.mieste.Umiestnenie je o to cennejšie, že na ročnom hostovaní v Bešeňovej(V.liga) bol Tomáš Krška a na jar aj brankár Štefan Krška. V lete sa káder zúžil a družstvo muselo byť doplnené o starších žiakov. Riešila sa brankárska otázka a vedenie sa snažilo získať pre dorast trénera. Všetky rokovania skončili neúspešne. Hoci družstvo je pomerne mladé, prekročilo nesmelé plány a prezimuje na lichotivom 7. mieste. Na futbalovom prejave mladších dorastencov vidno, že hrávali zápasy Kormanovho pohára za mladších žiakov a nastupovali pravidelne v kategórii starších žiakov. Mládenci si musia uvedomiť, že na nich chce klub v budúcnosti stavať a treba pridať v tréningoch, aby očakávania výboru naplnili.

Starší žiaci už štvrtú sezónu po sebe žijú postupové ambície. V minulej sezóne im postup vyfúkla Liptovská Lužná, predtým suverénne Liptovské Revúce. V lete vekovú hranicu prekročili len traja hráči, ale odišiel aj brankár Marek Bobček na hostovanie do MFK Ružomberok. Družstvo ostalo len s jediným brankárom. Chlapci aj napriek tomu v jeseni nenašli premožiteľa a stratili len 2 body za remízu s vedúcim Švošovom, za ktorým zaostávajú o skóre.

Mladší žiaci v predošlej sezóne obsadili pekné 4. miesto z ôsmich účastníkov, s bilanciou 5 víťazstiev, 2 remízy a 5 prehier. Umiestnenie plne potvrdilo výkonnosť chlapcov. V lete prekročilo vekovú hranicu 5 chlapcov a za „Kormanovcov“ už nehráva Tomáš Bobček, ktorý hrá túto súťaž s rovesníkmi MFK Ružomberok. Družstvo sa oslabilo, vekový priemer klesol a v tabuľke sa chlapci pohybovali na chvoste, kvôli nezohratosti. Až v závere jesene po víťazstvách doma so Stankovanmi, v Liskovej a Dúbrave, sa chlapci vyšplhali na 5 miesto z 9-tich družstiev.

Výkony najmladších chlapcov a prácu s mládežou si všimol aj p. Matejka Dušan zo Svätého Kríža, ktorý založil „Matejka kinder team“ U8. Z Lúčok si vybral týchto chlapcov – Milan Tomáš, Fula Matúš, Fula Lukáš, Hrbček Miroslav, Nika Andrej. Títo chlapci si merali sily na rôznych turnajoch s mužstvami zvučných mien –Žilina, Nitra, Trenčín, Senica,

Ružomberok, Slovan, Slávia, Bohemians, Slovácko, Ostrava a ďalšie. V tvrdej konkurencii si vybojovali 5 prvenstiev a na ďalších turnajoch sa umiestňovali s malými výnimkami na stupňoch víťazov. V prípravke s nimi trénuje niekoľko ďalších talentovaných chlapcov, ktorí sa učia základom futbalovej abecedy pod vedením zakladateľa tohto nádejného Lúčanského odchovu Petera Fulu, ktorý mal tú odvahu a dal sa do náročnej práce pri ich okresávaní a tvorení týchto talentov. V tomto roku mu na hlavu, ako hospodárovi pripadla, nie len starosť o areál, no značnou mierou pracoval na chode každého tímu.

ŠK Lúčky eviduje 76 členov, ktorí sa hlásia ku klubovej príslušnosti. Ďalšiu skupinu tvoria dorastenci, ktorých je registrovaných 22, starších žiakov je registrovaných 18 a najviac registrovaných je mladších žiakov - 26. V prípravke je zatiaľ nezaregistrovaných 14 chlapcov. Spolupráca s Lúčanskými starými pánmi sa oproti minulosti prehĺbila a poskytnutie priestorov „dedinským futbalistom“ je samozrejmosťou. Starostlivosť o 156 športovo naladených ľudí, príprava ihriska, úprava areálu, správa majetku a podpora činnosti si vyžaduje nemalé finančné prostriedky. Hlavnému sponzorovi – Obci Lúčky vďačí futbal, že v obci nezanikol a podieľal sa tak s ostatným nemenovanými sponzormi na pozdvihnutí jeho kvality.

Tolko informácie o priebehu roku 2011 v našom najpopulárnejšom Lúčanskom športe futbale. Chceme a prajeme si, aby Vianoce boli pre každého tím čím majú byť. Pokojom, prinášaním lásky a radosti. Do nového roku nech sa každému splní i to najtajnejšie pranie. A nám nech pomôžu splniť to naše, už odtajnené a to je postup do 2. Tr.

K praniu šťastných, veselých, nádherných Vianoc sa pripájajú všetci, čo svoje telo namáhajú v posilňovni zriadenej pre tento účel a úspešne fungujúcej druhý rok. Naša vďaka patrí OcÚ za miestnosť a ochotu vyjsť v ústrety nášmu úsiliu o trápenie našej svalovej hmoty.

Každý kto športom trochu žije, kto sa v ňom občas pohybuje. Má ho v krvi, alebo aspoň v mysli. Či je to lyžiar, hokejista, korčuliar a či turista, alebo o ňom aspoň debatuje. Na vás všetkých v tento krásny čas z láskou myslí. Vianoce. Sviatky v ktorých sa stretáva všetko krásne a nádherné a toto i my prajeme vám všetkým, počas nich i do nového roku. Hodne zdravia, lásky, eurá a priateľa vždy po boku. Pre krátkosť času, len toľko stihli sme napísať pre vás. No verte po celý rok 2012 vždy len z láskou budeme spomínať na vás.

Braňo Hrbček

